

PROSTOR

TŘINÁCTÉ VYDÁNÍ

12/2023

MILÍ ČTENÁŘI,

Prosinec je nejhektičtější měsíc prvního pololetí. Kromě Rybovy mše vánoční je na programu i relativně hodně adventních a předvánočních koncertů, nehledě na dodatečné teskíky z teoretických předmětů. Místo vánoční pohody tedy často zažíváme úplný opak, tedy tlak a stres ze všech stran. I přes to se však pokusme udržet si alespoň špetku optimismu a dobré nálady a pokud možno, nevylévejme si negativní energii na druhých, mají to často podobně. Před sebou můžeme mít vizi krásných vánočních prázdnin. V tomto čísle se můžete těšit na zajímavosti o členech redakce, článek o vánočním happeningu a uplynulých koncertech, i na jednu pijáckou říkanku. Buďme tedy dobrého ducha a zkusme si, i třeba díky tomuto časopisu, zachovat v sobě cosi (před)vánočního.

**NECHEJ, PROSÍM, *PROSTOR*
V PROSTORU**

Dej šanci i dalším čtenářům přečíst si školní časopis. Zanechej
výtisk nejlépe tam, odkud sis ho půjčil/a. Pro zájemce je
elektronická verze na stránkách www.konzervatorteplice.cz
v záložce Školní časopis.

ZAJÍMAVOSTI O REDAKCI

Jsem **Persephona** a někdy spím v ponožkách. Ráda střídám náušnice a když jsem nervózní, hraju si s řetízky, co mi visí na krku. Mám hromadu nepřečtených knížek, ale než je dočtu, nesmí do knihovny, zásadně je hromadím v komíncích na zemi. Ve tmě nerozeznáš barvu mých očí. Ráda pletu lidem copánky, ale moc mi to nejde. Hrozně nerada lepím noty, ale ráda je řadím do desek. Neumím utěšovat ostatní a neumím se loučit.

Sisyfos

- miluji polomáčené sušenky značky Opavia
- nesnáším diskotéky a jiné akce tohoto druhu
- hrával jsem fotbal v lakýrkách
- do osmé třídy základky jsem hrdě vlastnil Nokii
- má oblíbená tónina je Es dur
- občas navštěvuji ústeckou nemocnici s vyučujícím hlavního oboru

Morfeus

- když nevím, kolik je hodin, jsem nervózní
- štítím se všeho, co má 5 a víc nohou
- strávil jsem 24 hodin v inkubátoru
- dostal jsem pokutu za stání na chodníku (vyřešeno domluvou :))
- mám slabost pro smutné moravské lidovky
- miluju povinný klavír (fakt!)

Říkám si **Athéna**, jelikož vnímám svoji sečtělou (a doufám, že správně). Můj psík se jmenuje podle jednoho fiktivního chlapce, který měl tak trochu rakovinu a nějaký čas jsem do něj byla platonicky zamilovaná (do toho chlapce). Stále smrkám a musím mít u sebe kapesník, i když ho nepotřebuju. Jsem milovnicí krásných sešitů, do kterých je mi škoda psát. Miluji cokoli s pestem (a taky ho do všeho dávám).

VÁNOČNÍ HAPPENING

Vánoce už jsou za dveřmi, advent je v plném proudu, a již tradičně se můžeme těšit na Vánoční Happening! Letos nás čeká 19. prosince s programem, po kterém bude z Vánoc nadšený každý mrzout.

Čekají nás tematická vystoupení spolužáků (pokud chceš také zahrát/zazpívat, rozhodně ještě dej vědět!), konkrétně si budeme moci užít například "Stille Nacht" v podání letošních prvků nebo si zazpívat "Pivní Rybovku", což je mše s hudbou Jakuba Jana Ryby s mírně odlišným, odlehčeným textem...

Těším se, až se na Happeningu uvidíme (vzhledem k tomu, že účast je povinná, jelikož veškerá výuka se v den ruší) a přeji krásné svátky!

Barbora Nová, místopředsedkyně SPTK

PŘEDVÁNOČNÍ KONCERTY KLÁVESOVÝCH TŘÍD

Varhanní třída Přemysla Kšici se společně se sedmi posluchači sešla v pondělí 4. 12. v sále Oáza, kde spolu prožili necelou hodinu oplývající množstvím tónů a zajímavé hudby. Sál byl vyzdoben stromkem, dveře a okna byla orámovaná zelení a světýlky a na oknech postávaly andílci. Mnohé návštěvníky bolelo po koncertu za krkem, jelikož se vytrvale dívali na kůr, kde stály varhany. Koncert zahájil *Jiří Kleker* a své číslo ukončoval hravou a velkolepou fugou G-dur od Bacha. Nebo aspoň taková měla být. Dále *Alžběta Imrichová* s *Honzou Novenkem*, spolu ztvárnili Biblickou píseň od Dvořáka. Varhanní přírůstek, *Marián Mrázik* zaimponoval efektní Bachovou toccatou. Vyvrcholení koncertu v podobě *Jany Pochobradské* a jejího Koncertu a-moll od Bacha na Vivaldiho téma nás ohromilo a po skončení koncertu jsme v sobě měli hřejivý pocit, kterým nám dokáže předat hudba. Varhaníci se přišli uklonit, dokonce za svou dřinu obdrželi bonboniéru. Odcházelí jsme naladěni a s vánoční náladou.

O pár dnů později, 7. 12., se na sále K sešlo již větší množství lidí, a to na klavírním koncertu třídy paní profesorky Hajičkové. Paní profesorka nás prováděla celým koncertem a dodala mu tím velmi příjemnou atmosféru. Koncert zahájila *Darina Pišlová*. Samotné její vzezření bylo elegancí samou. Za klavírem působila sebejistě, její hra byla odrazem jí samotné. *Rozálie Nerudová* obdařila publikum Bachem, s pomocí not, jelikož ke konzervatoři studuje ještě na vysoké škole. Následovali dva nováčci, *Matyáš Ženkl* a *Mariana Šestáková*, jejichž hra dokázala jejich muzikálnost. Terka Sanktusová s doprovodem paní profesorky zahrála část Koncertu d-moll od Mozarta a vše bylo završeno 3. větou klavírního koncertu a-moll od Griega, opět z rukou Dariny Pišlové. Milým překvapením na závěr byla dvanáctiručka, složená ze všech účastníků a drobné občerstvení na závěr. Odcházelí jsme s krásným pocitem v srdcích a výbornou vánočkou v rukách.

Athéna

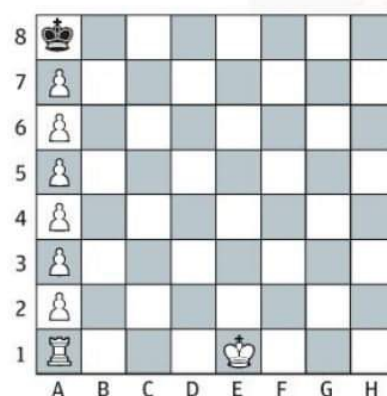
ŠACHOVÉ OKÉNKO

Tuto úlohu lze žertovně pojmenovat "housenka", neboť pěšcový útvar na 'a' sloupci tohoto tvora s trochou fantazie připomíná. Je ze sekce studií (uměle vytvořených pozic, jež se v živé partii nikdy nehrály), konkrétně od šachového skladatele W. A. Shinkmana. Tato velmi známá pozice je zároveň relativně těžká na řešení, neboť jeho podmínkou je dát osmitahový mat (ne víc, ani méně).

Řešení posílejte jako vždy mně, nebo na adresu redakce:)

Housenka

W. A. Shinkman, 1887

Jiří M. Kleker

KULTURA, KTEROU SI NENECHAT UJÍT

Vzdělaný člověk, pro hudbu nadšený – homo musicus. Zde jest krátký výčet koncertů a představení, na které by snad rád zavítal.

Konzervatoř

- 9. 1. (úterý) – **Koncert komorní hudby** (*místo bude upřesněno*, 18:00)
- 15. 1. (pondělí) – **Novoroční koncert odd. zobcových fléten** (*místo bude upřesněno*, 18:00)
- 16. 1. (úterý) – **Koncert klavírního odd.** (sál K, 18:00)
- 23. 1. (úterý) – **Koncert 2. ročníku** (sál K, 18:00)
- 24. 1. (středa) – **Novoroční koncert dechového odd.** (sál Oáza, 18:00)
- *datum bude upřesněno* – **Koncert 1. ročníku** (*místo a čas budou upřesněny*)

Severočeská filharmonie

- 1. 1. (pondělí) – **Novoroční koncert – vstup do Roku české hudby** (Krušnoh. divadlo, 13:30)
- 11. 1. (čtvrtek) – **Piotr Plawner** (housle), dir. Petr Vronský (Krušnohorské divadlo, 19:00)
 - 17. 1. (středa) – **North Czech Capella & Jana Kubíková** (Zahradní dům, 19:00)
 - 19. 1. (pátek) – **Lázeňský ples 2024** (Krušnohorské divadlo, 19:00)
 - 25. 1. (čtvrtek) – **Ivan Ženatý** (housle), dir. Ch. Olivieri-Munroe (Krušnohorské divadlo, 19:00)

Severočeské divadlo Ústí nad Labem

- 5. 1. (pátek) – **Divadlo Alfa: Odysseus** (Národní dům)
- 22. 1. (pondělí) – **Sádlo** (Národní dům)
- 25. 1. (čtvrtek) – **Jdi za štěstím – Marian Vojtko a Bohuš Matuš** (Severočeské divadlo)
- 25. 1. (čtvrtek) – **Krasavci** (Dům kultury – kinosál)

Morfeus

CHVILKA POEZIE

Pijan

*Piju
abych zapomněl*

*Piju
abych zapomněl
na to
že jsem zapomněl*

*Piju
abych zapomněl
na to
že jsem nezapomněl*

*Piju
abych zapomněl
na to
že zapomínám*

*Piju
abych zapomněl
na to
že piju*

*Piju
abych zapomněl
na to
jak je mi vždycky blbě
když piju*

Elegie na rybičky

*Rybičky bydlí ve vodě
a ne všechny jsou v pohodě
páč na pro chodce přechodě
došlo ke drobný nehodě*

*Rybičky bydlí ve vodě
a nejsou už ve výhodě
když sešly se v tý příhodě
tam na přechodě v Náchodě*

*Rybičky bydlí ve vodě
náladu na mrazu bodě
maj v nekonečný svobodě
chcípły na auta kapotě*

*Až vožeru se v hospodě
a strávím noc na záchodě
tak vzpomenu si v náhodě
rybičky bydlí ve vodě*

Morfeus

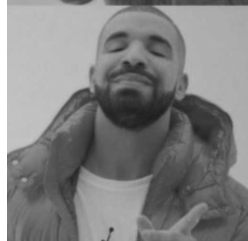

TIP MĚSÍCE

Před námi je balení vánočních dárků a s tím spojené velké množství odpadu. Místo klasického balicího papíru můžete použít již přečtené noviny či nějaké hezké látky, které již nebudete používat. Obvázat je můžete bavlněnými provázky a ozdobit usušenými a vykrojenými kousky pomerančové kůry. Pokud využijete domácí zásoby, vyjde vás to i levněji!

Athéna

Knotte:

Nacvičt a přehrát si
skladby párkrát

„Vezměte tužky a
škrtněte to.
Okamžitě!“

Vytvořil Karel Attak.

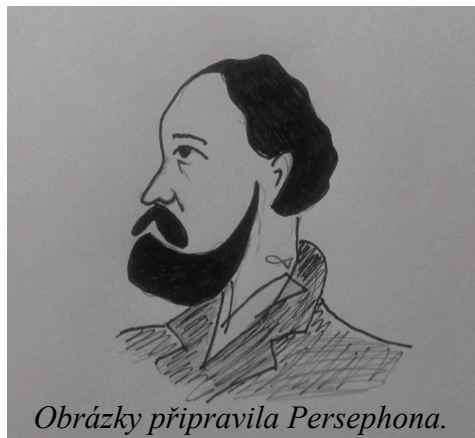
SKLADATELSKÉ OKÉNKO

Náš starý známý Jakub Jan Ryba (1756 - 1815) neměl lehký život. Narodil se do hudební rodiny, která zlatáky zrovna neoplývala, nicméně alespoň vztahově a lidsky byla dobrá. Vzdělání se mu dostalo v hojnosti, jak doma (hrál na klavichord, varhany a housle, dostal i základy generálbasu), tak posléze na pražském piaristickém gymnáziu (uměl číst latinsky, italsky, francouzsky a řecky).

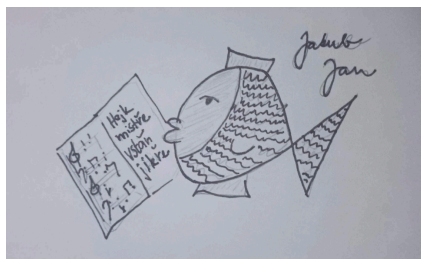
Životním působištěm se mu stal Rožmitál nad Třemšínem, kde se velmi zasloužil o tamější vzdělanost a kulturu. Například reformoval školství (rozdělil žáky v rámci možností do tříd podle výkonnosti). Díky tomu se mu podařilo zvýšit školní docházku, postupně až čtyřnásobně.

Také se jako tamější regenschori (=ředitel kůru) staral o hudbu v tamějším kostele. Jeho Českou mši vánoční snad ani netřeba zmiňovat, dále má poměrně velký počet mší jiných, Stabat Mater a velmi zpěvné pastorely. Hudebně můžeme jeho tvorbu popsat jako nekomplikovanou, ale velmi muzikální, hezkou na poslech.

Celý život však v Rožmitále také trpěl nepochopením ze strany méně vzdělaných spoluobčanů, kterým se například nelíbila Rybova důslednost ve škole. Jeho životní příběh vyústil do překvapivě strmého konce - 8. dubna po odehrání ranní mše se šel projít, jak měl zvykem, přičemž se delší dobu nevracel. Občané Rožmitálu ho hledali celé tři dny, než našli jeho podřezané tělo, podřezané na obou zápěstích a krku spolu se Senecovým spisem 'O klidu duševním'. Závěrem mi přijde vhod přihodit výrok Jakuba Jana Ryby, který je vytesán ve zdivu kůru kostela svatého Jana Nepomuckého v Rožmitále nad Třemšínem: "Abys byl lepším, pozoruj denně své činy a zkoumej je!"

Obrázky připravila Persephona.

Sisyfos

VOKÁLNĚ-INSTRUMENTÁLNÍ SKUPINA HARMONIE SE PŘEDSTAVUJE

V pondělí 11. prosince se na teplických vánočních trzích dělo nevidané, slyšelo neslýchané. Třída 3.A. spojila své síly a v rámci předmětu harmonie dala dohromady vystoupení písniček a koled v neobvyklém obsazení. Studenti se chopili různých nástrojů, některé jim byly blízké, jiné již méně, avšak atmosféra při procházení trhů či bruslení na kluzišti mohla být příjemně dokreslena. V roli moderátora byl *Matěj Parpel*, který sršel vtípky, dobrou náladou, vysokou mírou přirozenosti a větou "pojdme si to všichni užít a společně zazpívat".

První přišla na řadu skupina skupina 1, aneb Knottátka (jako koťátka a Knotte, chápete). Úvodní písničkou bylo Život je jen náhoda, kdy se “kil” v klavírním doprovodu ujal houslista *Vašek Muska*. Následoval Michna a Půjdem spolu do Betléma se sólovým partem pozounisty *Štěpána Nováka*.

První skupinu vystřídal druhá (překvapivě). Pallásci se dostavili na jeviště a za doprovodu (vášnivého šachisty) *Jiřího Klekera* si okouzlili publikum třemi koledami. Netradiční pojetí “Byla cesta” náležela jako aranžérce *Adéle Lukáčové*.

Opět přišla na scénu skupina 1. Znovu hráli a zpívali. Ale v čem bylo celé vystoupení tak zajímavé? Jak jste si přečetli na začátku, všichni nehráli jen na své nástroje. Zároveň neměli noty, měli jen napsané harmonické funkce a tóninu, ve které se orientujeme. Byl zde také velký prostor pro improvizaci. Nebyli “pouze” interprety, oni tu hudbu tvořili na místě. Tím se z toho stal neopakovatelný a jedinečný zážitek.

Zeptali jsme se některých účinkujících, jak vnímali celou tuto akci. A zde Vám přinášíme jejich odpověď.

“Myslím, že to jsme si to minimálně jako třída užili. Šlo tam převážně o srandu, než nějaký velký výkon. Lidem se to také líbilo, ta odlehčenost, to že si to užíváme a oni s námi. Ale byla zima,” dodává jeden z dotazovaných s úsměvem.

“Znovu bych do toho nešel,” uvádí druhý tázaný. “Byla zima a neustále se mi rozlad’oval nástroj (v rámci zachování anonymity neurčíme který), zkoušky byly občas velmi stresující. Nakonec jsme museli vyškrtnout pár písniček, jelikož se nám nedařily a pod tlakem jsme také nedokázali tvořit. Ale koncert samotný se nakonec poměrně vydařil, užili jsme si to. Akorát mi mrzly prsty!”

To je asi již úděl nás hudebníků. Stresující zkoušky, neustále cvičení (což se v tomto případě říct nedá), avšak následující radost z hudby, jejího tvoření i stmelení, pocitu soudržnosti. Je to těžké, ale velmi hezké být hudebníkem.

Athéna

Fotografie vyfotil Sebastian Petrů.

FESTIVAL BICÍCH NÁSTROJŮ

Naši bubeníci reprezentovali školu na Festivalu bicích nástrojů v Brně.

Každé dva roky pořádá hudební fakulta brněnské JAMU **Festival bicích nástrojů**. Letos se FBN konal od pátku 1. do neděle 3. prosince 2023. Mezinárodní bienále hráčů a hráček na bicí nástroje plné workshopů zahraničních významných bubeníků, koncertů hudebních konzervatoří a akademií z Česka, Slovenska a letos i ze Slovinska, si nenechala ujít parta našich bubeníků ve složení **David Pokorný, Vojta Souček, Štefan Svoboda, Eliška Rašková, Petr Berkovec, Vašek Jareš a Matěj Parpel**. Předvedli, jak se hraje tady u nás v Teplicích a zahráli na pátečním koncertě konzervatoří

spolu s konzervatořemi z Brna, Olomouce a Kroměříže. Během bohatého, téměř půlhodinového programu teplické konzervatoře zazněla například skladba Vojty Vyskočila (skladatele ze 3. ročníku) **Mr. Freeman** pro 2 hráče na marimbu, Rosaurův koncert pro tympány a soubor bicích

nástrojů (**Solista V. Jareš z 5. ročníku**) a další dueta a soubory. Koncert se vydařil, celá parta hrála skvěle a sklidila úspěch. Vedoucí katedry a ředitel festivalu prof. Martin Opršál hodnotil koncert jako velmi povedený. Celý víkend byl velkým přínosem a inspirací pro všechny zúčastněné. Užili jsme si koncerty dalších konzervatoří, akademií, workshopy a doprovodný program. Zázemí Divadla na Orlí, kde se festival konal je skvělé a zaručilo nám příjemně strávený víkend. Atmosféru mimo festival jsme si díky adventnímu Brnu také užili a těšíme se na další ročník FBN v roce 2025.

Za oddělení bicích nástrojů: Jakub Málek